[illegible] Te pedig térj vissza Istenedhez, kinek megőrizted a szeretetet és a törvényt s rendíthetetlenül bíztál az Istenben. Szeretet és vallásosság a kettős kapocs, mely az élet legsúlyosabb napjaiban is kitartó erőt kölcsönöz az embernek; szeretet és vallásosság a kettős drágakő, melynek fénylő csillogása világítja meg a nőknek életútját; szeretet és vallásosság a kettős erény, amelynek ápolására a földi létben az asszonyt rendelte az Isten, s aki e kettős forrásból meríté életerejét, aki szüntelenül sugároztatta e két drágakövecsnek a fényét, aki nem ösmert más célt törekvéseiben e földön, mint szeretni és Istenben bízni, az betölté hivatását, annak távozása fölött zokogva a kegyelet mélyen érzett fájdalmával állunk koporsója mellé, mert az bizony megérdemli, hogy bánatos részvéttel kísérjék őt utolsó útjára nemcsak a szűk családi kör tagjai, hanem a távolállók is. S te elköltözött testvérünk, özv. Brüst Salamonné, ki a megszabott élethatáron túl, 91 éves földi vándorlás után költözöl át az örök létbe, ki gyermekeid, unokáid s dédunokáid szép köre által megsiratva távozol az örök nyugalom helyére, te részesültél a legnagyobb kitüntetésre, melyben halandókat részesíthetünk: az őszinte részvétre, az igaz kegyeletes fájdalomra, amellyel most haló poraidtól búcsúzunk. Mert egyike voltál azon keveseknek, ki megérted egy egész századot töltöttél e földön s ki e hosszú vándorúton mindenkor meg tudtad őrizni szivedben a szeretet s a vallásosság legszebb virágait. Gyászoló gyermekei az elhunytnak, kik magatok is már nemcsak gyermekeitek, de unokáitok boldogságán munkáltok szivetek szeretetének egész melegével, idézzétek csak föl emlékeztekbe azokat a boldog időket, amikor fiatalságtok egész üdvösségével borulhattatok anyátok szerető keblére; idézzétek föl annak a végtelen hűségnek emlékét, melyével ápolt s nevelt titeket, melyével oly gyakran édesíté meg életetek napjait, s hullassátok a fájdalom könnyeit a távozó anya koporsójára. De ő nemcsak titeket szeretett, szivének fényét s melegét nem szorította a szűk családi kör korlátai közé, hanem mint a fáklyafény, mely sebesen hatol a falak hasadékán is s fénysugarait terjeszti az éj sötétjébe, úgy részesíté a megboldogult is a jótékonyság erejével szivének áldó melegében mindazokat a nélkülözőket, kik szerető szivéhez fordultak. Mert az ő szeretete abból az örök forrásból fakadt, mely az Istenbe vetett hit mélyéből ered, s ő vallásos volt lelkének egész odaadásával, Istenhez ragaszkodott ő szivének összes szálaival. Vallásosság s szeretet volt az erő, mely az élet szomoruságában oly hosszú időn át fenntartotta; vallásosság és szeretet gyakorlása volt életének legszentebb célja és élvezete, s most hogy elhomályosult ez életfény, hogy a föld porába hullott családtok legfőbb dísze, adjatok hálát az Istennek, hogy kegyelmében eddig is közöttetek hagyta, s abban a vigasztaló tudatban, hogy jó és jámbor anyátok lelke Isten kezéből fogadja immár a szeretet és vallásosság jutalmát, hajoljatok meg a Mindenható akarata előtt s imádkozzatok az elköltözött örök nyugalmáért.

Ujpesten 1900. április 5.

1—4

özv. Brüst Salamonné.

1905. máj. 7 Trenk Samuné

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Va. 11/154